REISVERSLAG OKT. 2014

STICHTING LUCHT VOOR PRESPA

ING bank nr. NL54INGB0000035035
Rabobank. nr. NL54RABO0305858998
t.n.v. Stichting Lucht voor Prespa
website: www.luchtvoorprespa.nl
e-mail: info@luchtvoorprespa.nl

Kees en Johanna Baars
Ommelanderdrift 32
9781 LD Bedum
Tel. 050-3014157

K.v.K. Groningen 4012802
ANBI/RSIN nummer 8060.25.992

We zijn weer terug van ons 24e hulptransport naar Macedonië en zoals u van ons gewend bent doen we verslag van deze reis. Omdat de vertrektijden van de heen- en de terugreis op het laatste moment worden gewijzigd, hebben we geen andere keus dan met de auto naar Schiphol te gaan. Maandagavond 22-09 vertrekken we om 22.00 uur naar Amsterdam. We parkeren de auto en worden met een shuttlebusje naar de vertrekhal van Schiphol gebracht. We checken in en om 04.15 uur vertrekt de Boeing 737-800 van Corendon richting Ohrid. Er is onderweg heel veel turbulentie en dus zijn we blij als we om 6.30 uur veilig landen. We worden opgehaald door onze vriend Živе en zijn om 08.30 uur op onze eindbestemming Resen waar onze vriendin Dine ons hartelijk begroet. ‘s Middags liggen we even te rusten als we worden gewekt omdat 2 directieleden van ons ziekenhuis ons welkom komen heten.
Woensdag doen we het kalm aan. Het is mooi weer, we doen boodschappen en gaan op bezoek bij wat vrienden. ’s Avonds gaan we met Živе naar een herdenkingsbijeenkomst in de vroegere bioscoop, waar de 1000ste sterfdag van Tsaar Samuel, stichter van de 1ste Macedonische staat, wordt herdacht. We worden door diverse mensen herkend en welkom geheten, alsook door de burgemeester. Er zijn enkele sprekers over de geschiedenis en het heden van Macedonië en een optreden van het Byzantijns kerkkoor St. Ahil.
De volgende dag gaan we naar ons ziekenhuis. We begroeten diverse personeelsleden en praten bij met de directie. Er zijn veel patiënten en met name het hoofd van de apotheek Antina Toskovska is erg blij dat over een paar dagen de medicijnen komen, want daar is grote behoefte aan. Vrijdag hebben we een lunchafspraak met de directie van het ziekenhuis in restaurant Star Sokak (oud straatje). De directeur dr. Darinka Micevska deelt mee, dat er indringende gesprekken zijn geweest met het ministerie om het ziekenhuis te renoveren. Toen Arse er in 1980 begon deed men al de belofte dat, na gebleken geschiktheid, er een nieuwe ziekenhuis gebouwd zou worden, maar door de oorlog in de Balkan is er tot nu toe nog niets van gekomen en verblijft men nog steeds in de toen al afgedankte hotelvleugels; een ziekenhuis onwaardig verblijf! Als de regering akkoord geeft kunnen de 2 jaar durende werkzaamheden in 2015 beginnen We hopen dat het doorgaat. Buiten regent het, dus is het plezierig binnen te zitten en te vergaderen en te genieten van een heerlijke maaltijd.

Zaterdag is Jabolkober = pluk van de 1ste appel. Prespa is de Betuwe van Macedonië en de laatste zaterdag van september wordt het plukken van de appels feestelijk gestart. Deze keer zijn de burgemeester, de Ambassadeur van Macedonië in Albanië en een vertegenwoordiger van het UNDP aanwezig. Na deze officiële handeling gaan we naar het centrum van Resen, waar veel activiteiten zijn, zoals een markt over alles wat met appels te maken heeft en een optreden van diverse zang- en dansgroepen (in klederdracht).

’s Avonds gaan we op verjaardagsvisite en ontmoeten daar Pimen, de Macedonische bisschop die Noord Europa als werkgebied heeft. We zagen hem voor het laatst in 1989. We praten geanimeerd over zijn werk en over de situatie in Nederland. Hij hoopt begin december ons land te bezoeken.
Zondag bezoeken we met Dine het graf van onze vriend Arse, die al weer bijna 7 jaar geleden overleed. Er zijn wat zorgen om de gezondheid van onze vriendin, maar na onderzoek en een kleine ingreep valt het gelukkig mee.
Dinsdag gaan we naar Ohrid waar we bij Optika, onze vaste leverancier, de bestelde sieraden ophalen voor verkoop in Nederland t.g.v. onze Stichting. We lopen wat door Ohrid en langs de haven, wat altijd mooie foto’s oplevert. Je kunt hier bootjes huren om over het meer te varen. Eén van de eigenaars kennen we: Columbus. We roepen zijn naam en hij komt gelijk naar ons toe. Ze zijn hier aardig op Hollandse toeristen ingespeeld, want er ligt ook een bootje met de naam Maxima.
Woensdag gaan we naar Bitola om de import van de medicijnen te regelen. We hebben 8 weken van te voren alle papieren, zoals paklijst, factuur en onze verklaring dat de medicijnen een gift zijn van onze Stichting, naar het ziekenhuis gemaild, die daarmee een importvergunning van het Ministerie van Gezondheid van Macedonië regelt. Als we ons bij Fenšped (inklaringskantoor) melden, wil de ambtenaar alle originele stukken ook nog eens hebben. Gelukkig hebben we dat allemaal bij ons, maar begrijpen doen we het niet. Dan begint het jaarlijks terugkerend ritueel: papieren van Fenšped naar de douane v.v. Na 4 uur wachten en nog meer papieren met handtekeningen en stempels krijgen we eindelijk akkoord. Omdat er medicijnen in de auto zitten, wordt deze verzegeld. Het nummer van dit zegel moet door de douane worden gecontroleerd en verbroken, maar ineens heeft niemand het daar meer over, dus we geven gas?! en gaan met de medicijnen naar het ziekenhuis.

Als we om 18.00 uur aankomen staat Antina ons op te wachten en worden de dozen in de apotheek gezet: **missie volbracht**.
De volgende dagen doen we wat boodschappen, brengen bezoekjes bij vrienden en maken de opslagruimte voor de appels schoon, dan kan het appels plukken beginnen. We plukken daarna de eerste 40 kisten appels Ook doen we wat werkzaamheden in en rond het huis en helpt Johanna in het huishouden (eten koken e.d.).
Zondag gaan we, op uitnodiging van de directie, naar het St. Joachim Osogovski klooster vlak bij de Bulgaarse grens midden in de bossen in de buurt van de noordoostelijke stad Kriva Palanka. Het werd opgericht in de 12e eeuw en tijdens de volgende eeuwen vele malen verbouwd. De fresco's zijn vooral kenmerkend voor de 19de eeuw. Het kloostercomplex is altijd een belangrijk cultureel, religieus en educatief centrum geweest. Het is een hele reis, maar zeer de moeite waard.
We lunchen in Park Ginovci, een schitterend aangelegd complex in the middle of nowhere. Maandag gaan we naar Oteševo om afscheid te nemen van het personeel. De tijd is weer omgevlogen. Het regent de hele dag, dus ook de natuur huilt om ons afscheid.
Dinsdagmorgen om 09.00 uur hebben we een afspraak met de burgemeester van Resen Mr. Gjoko Strezovski. Samen met hem en Živе praten we over Prespa en de plannen voor deze regio gericht op het toerisme. We laten ons fotoboek van 2013 zien en hij is onder de indruk van ons werk en aandacht voor Prespa en het ziekenhuis. Hij bedankt ons daar voor.
We pakken de koffers en om 18.00 uur brengt Živе ons weer naar het vliegveld van Ohrid. Om 21.30 uur vertrekt het vliegtuig. Na een rustige vlucht, landen we om 00.15 uur. Het duurt even voor dat de koffers er zijn. Het shuttlebusje brengt ons naar de auto. Om 03.30 uur zijn we weer veilig in Bedum.
Nogmaals missie volbracht. Met dank aan:
Imres voor het leveren van de medicijnen,
HaVeP voor het meenemen van de medicijnen naar Macedonië en
Boekestijn voor het brengen van de medicijnen van Štip naar Bitola en met name dank aan hun chauffeur Vincent Stojmenov, voor zijn geduld bij de douane.

Maar vooral dank aan u: onze donateurs voor uw financiële steun. Want zonder uw hulp kunnen wij geen hulp geven. Volgend jaar hopen we ons **25e hulptransport** te maken.
Wij zullen u begin volgend jaar op de hoogte brengen van de activiteiten die we willen ondernemen rond dit “jubileum”.